

תלמודו בידו

דף ה עמוד א

- א** האם צריך לחזור אחר מנין עבור קריאת המגילה ?
- ב** כשחל אירוע בשבת וצריכים לדחותו, האם מקדימים או מאחרים אותו ?
- ג** לענין מה אמרו "חדשים אתה מונה לשנים, ואי אתה מונה ימים לשנים" ?
- ד** לענין מה אמרו "ימים אתה מחשב לחדשים, ואי אתה מחשב שעות לחדשים" ?
- ה** מה כוונת הברייתא "כל זמן חגיגה מאחרים" ?

- א** בזמנה: לרב אסי, מצוה לחזור כדי שיקראו אותה בעשרה, מפני פרסום הנס. לרב, אין צריך לחזור, שכיון שהכל קוראים בה יש פרסום הנס. אך למעשה, רב היה מקבץ עשרה לקריאת המגילה.
- שלא בזמנה: כפרים המקדימים ליום הכניסה קוראים רק בעשרה, כדי שיתפרסם הנס.
- ב** פורים: מקדימים קריאת המגילה ומתנות לאביונים, ואין מאחרים שנאמר "ולא יעבור". קרבן עצים: משפחות שנקבע שיביאו עצים למערכה וקרבן עמהם, נדחות למחר. תשעה באב ושאר תעניות: נדחים ליום ראשון, שאין מקדימים פורענות. הקהל: נדחה למחר. שאי אפשר להביא הטף בשבת, ולא להכין בימה של עץ למלך. חגיגה: חל יום טוב בשבת, מאחרים הקרבת שלמי חגיגה ושלמי שמחה לאחר השבת.
- ג** נדר שלא ישתה יין שנה, מונה שנת הלבנה [354 יוס], ולא שנת החמה [365 יוס].
- ד** אמר "הרי זה גיטך אם לא באתי עד סוף חודש פלוני", ואותו החודש היה חסר, ובא הבעל בלילה שאחרי כ"ט, אינו אותו חודש והגט חל.
- ה** 1. לבית שמאי, אין מביאים עולת ראייה ביום טוב [אף שהוא זמן שמקריבים חגיגה], שנאמר "לכם" ולא לגבוה [ואך לבית הלל מביאים, שדורשים "לכם" ולא לנכרים]. 2. לא הקריב חגיגתו ביום טוב, יכול לאחר ולהביאו בכל ימי החג, אך לא לאחר החג. 3. חל חג השבועות בשבת, מאחרים החגיגה למחר, שיש לה תשלומין שבעה ימים.